

de samarbejde, for der var ikke tale om et hvilket som helst regime. Der var tale om et regime, der har været stærkt destabiliserende i Mellemøsten i over 20 år, et aggressivt regime. I 1980 indledte Irak en krig mod Iran, som varede 8 år og kostede omkring 1 million døde. Irak anvendte giftgas mod både de iranske modstandere og sin egen kurdiske befolkning, og i august 1990 invaderede Irak nabolandet Kuwait. Vi stod altså over for et barbarisk og totalitært regime af værste slags.

Den irakiske befolkning led under massive krænkelse af menneskerettighederne. Død og vold hørte til dagens orden, og vi ser nu massegravene. Befolkningen levede i evig frygt for regimets håndlangere, der kunne slå ned hvor som helst og når som helst. Vi stod over for et regime, der ikke veg tilbage for at støtte terrorister, et regime, der ikke ville samarbejde med FN om at afvikle sine masseødelæggelsesvåben, og hvem kunne leve med det efter den 11. september 2001? Det irakiske regime var en trussel mod sin egen befolkning og mod international fred og sikkerhed.

Samtidig stod det klart i marts i år, at det internationale samfunds hidtidige strategi for at presse det irakiske regime var slået fejl. De 12 års FN-sanktioner mod Irak ramte i højere grad befolkningen end regimet. Mens Saddam levede i luksus i sine paladser, sank det irakiske folk dybere og dybere ned i armod.

Kun få begræder, at Saddam er blevet fjernet fra magten. Verden er blevet befriet fra en aggressiv tyrann, der var til fare for sin egen befolkning, til fare for de omkringliggende lande og til fare for det internationale samfund.

Nu er genopbygningen af Irak i fuld gang. Genopbygningskonferencen i Madrid var et positivt fremskridt, og Danmark deltager aktivt i genopbygningen. Vi har afsat 350 mio. kr. og desuden 1 mia. kr. i eksportkreditter, og vi bidrager med ca. 500 soldater og et mindre antal rådgivere og politifolk.

Jeg vil gerne understrege, at regeringen støtter en styrket FN-rolle i Irak, og derfor bød vi det også velkommen, da Sikkerhedsrådet den 16. oktober i enighed vedtog et mandat for den multinationale sikringsstyrke i Irak. Men lad mig gøre det fuldstændig klart: Vi ønsker ikke at være i Irak længere end højst nødvendigt, dvs. indtil der er opbygget stabilitet og demokratiske institutioner i Irak, så irakerne selv kan overtage styringen af et frit land.

Der er stadig kræfter i Irak, der med vold og terror modarbejder genopbygningen og modarbejder demokratiseringen af landet. Vi hører dagligt om terrorangreb mod både militære mål og civile mål. Disse angreb er afstumpede og er dybt bekymrende, men de må ikke svække vores beslutsomhed, tværtimod. Terrorangrebene viser nemlig med al tydelighed, at de mennesker, der fortsat bekæmper den internationale koalition, ikke nærer den mindste respekt for frihed, fred, demokrati og menneskerettigheder.

Kl. 10.15

Jeg vil slutte med at bekræfte, at forløbet af Iraksagen naturligvis bør give anledning til eftertanke i Danmark og i det internationale samfund. Vi må gøre os klart, at det internationale trusselsbillede er ændret, og vi må overveje, hvilke konsekvenser dette skal have for FN, for folkeretten og for reglerne om magtanvendelse. FN's generalsekretær, Kofi Annan, har selv understreget dette behov for reformer. Jeg deler fuldt ud hans betragtninger, og det er mit håb, at vi i forbindelse med Det Udenrigspolitiske Nævns kommende høring kan nå frem til en yderligere afklaring af disse spørgsmål.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Jeg vil godt bede medlemmerne om at rejse sig op.

Folketinget har i disse dage officielt besøg af formanden for den tyske Forbundsdag, hr. Wolfgang Tierse. På Folketingets vegne byder jeg vore gæster hjertelig velkommen til Danmark og til mødet her i Folketinget og udtrykker samtidig ønsket om, at delegationen må få et udbytterigt besøg her i Danmark.

Hjertelig velkommen!

(Medlemmerne påhørte stående formandens velkomsthord).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Lad mig indlede med et par bemærkninger om den folkeretlige sammenhæng, som statsministeren også bebudede.

Som statsministeren nævnte, forelå der efter regeringens opfattelse en klar bemyndigelse fra FN's Sikkerhedsråd i resolution 678 og i senere resolutioner til at anvende magt for at gennemtvinge Sikkerhedsrådets krav og betingelser over for Irak. Det var der bred enighed om her i Folketinget tilbage i 1998, og denne bemyndigelse stod stadig ved magt, da den væbnede aktion fandt sted her i 2003.